

Lokalhistorisk Nyt

Medlemsblad ♦ 2012 - 2013 ♦ nr. 31

Lokalhistorisk Forening
*for Skellerup, Ellinge, Flødstrup
og Ullerslev sogne*

Indhold

Siden sidst	3-4
-------------------	-----

Artikler:

◆ Rørbæk – en hovedgård med en sørgelig skæbne	5-9
◆ Dagligliv i Ullerslev under 2. verdenskrig	10-13
◆ Såderup planteskole	14-23
◆ Ellinge Trævarefabrik	24-29

Arrangementer 2012-2013.....	15-18
Avisudklip.....	30
Beretning fra Lokalthistorisk arkiv 2011	31
Adresseliste.....	32

Lokalthistorisk Nyt

Redaktion

Yvonne Løfberg, Aase Windeballe
og Helle Lauvring.

Foto og billeder

Alle foto er enten privateje eller fra
lokalhistorisk arkiv.

ISBN

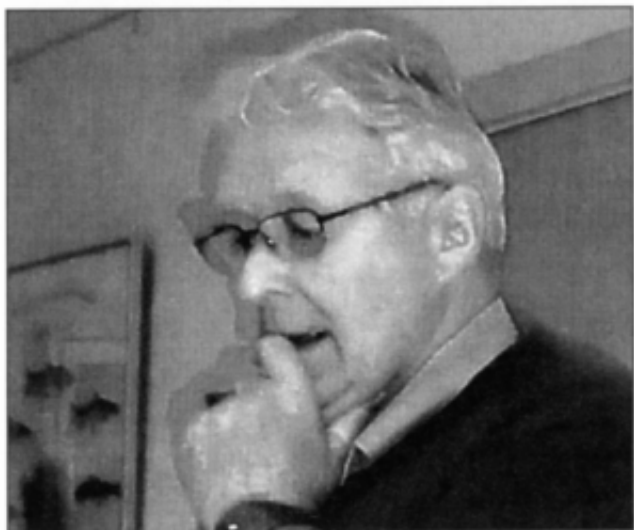
1901-1229

Forsidebillede

*Det renoverede Rørbæk fra 1919.
Personerne midt i billedet er fra højre Rudi
Salicath, Constance Schrøder
(f. Salicath) og hendes datter Micheline.*

Siden sidst

◆ Efter at have solgt medlemskort i september startede vi efterårssæsonen med en aften på Kaliffenlund. Knud Knudsen, der har boet i både

Skellerup og Ullerslev og nu bor i Rolfsted, fortalte om sin skoletid dels i Skellerup og dels på Realskolen i Ullerslev. Det var en fornøjelig aften, hvor også et par af hans gamle skolekammerater var til stede.

◆ I den forløbne sæson har vi haft samarbejde med flere andre foreninger. I november var vi gået sammen med FOF Østfyn om et større

historisk arrangement i Kulturhuset i Ullerslev, hvor journalisten og forfatteren Tom Buk-Swienty fortalte om slaget ved Dybbøl og på Als i 1864. Tom Buk-Swienty er en god fortæller, så det var en uhyre interessant og spændende aften med god deltagelse.

◆ Sidste år havde vi et arrangement i samarbejde med forsamlingshuset i Langtved.

Også i år gik vi sammen om at arrangere en aften med kulturcafe i januar, men på en lidt anden måde, idet det både var med foredrag,

musik og folke-dans. En meget fornøjelig aften, hvor Tage Aabech og Jørgen Dickmeiss fortalte om lokale musikere og gav prøver på deres musik, inden de spillede op til folkedans, som en del af de tilstedeværende deltog i.

◆ Efter generalforsamlingen på Kaliffenlund fortalte Aksel Andersen om både alvorlige og muntre episoder fra sin tid på Lindø i Munkebo, hvor han havde arbejdet i en årrække. Desværre var der ikke så mange, der fik del i denne interessante beretning.

◆ Emnet for Forårsudstillingen, som igen i år blev afholdt i Ullerslev Kultur- og Idrætscenter, var Barndom og leg. Emnet blev belyst både med tekst og billeder og diverse genstande som legetøj og album. Desuden var der mulighed for at prøve forskellige lege og endelig at klippe gækkebreve. Saksene blev flittigt brugt, og det kom der mange fine gækkebreve ud af.

◆ Årets sommerarrangement foregik i kolonihaverne øst for omfartsvejen, hvor Martin Johansen tog imod og viste rundt alt imens han med begejstring fortalte om haverne og livet i haverne. Det var herligt at se, hvordan både grøntsager og blomster, og hvad der ellers var i haverne, stod frodigt og smukt. Der bliver puslet om og kælet for tingene. Vi fik også lov at kigge ind i et par af de små, hyggelige kolonihavehuse. Turen gik videre til petanquebanerne, hvor Erik Andresen assisteret af

Bent Jensen, der er formand for petanqueklubben, fortalte og demonstrerede, og hvor vi fik lov at prøve at bruge kuglerne. Vejret var

både lidt vådt og koldt, så vi foretrak at høre om klubbens historie og drikke den medbragte kaffe inden døre på Kaliffenlund.

◆ Igen i den forløbne sæson har der været arbejdet i studiekreds med slægtsforskning ved computere på biblioteket i Ullerslev. Der har ikke været den store tilslutning, men de, der har været der, har arbejdet koncentreret og også fået noget ud af det.

◆ En lille gruppe arbejder med at finde ud af, hvordan de mange forordninger og love, der blev udstedt under 1. verdenskrig påvirkede vores område. Nogle få reagerede på vores opfordring til at bidrage med noget der kunne belyse spørgsmålet sidste år. Skulle flere være kommet i tanker om, at de måske har noget relevant liggende i form af rationeringsmærker, billeder, erindringer eller anden tekst fra tiden 1914-1918, er vi meget interesserede i at høre om det og evt. få kopier.

Rørbæk

– en hovedgård med en sørgelig skæbne

*Af Ejvind Knudsen
11. Rørbæk i juni måned 2012*

Seks kilometer syd for Kerteminde, ad landevejen mod Ullerslev, ligger den gamle herregård Rørbæk. Jeg skal i det følgende prøve at belyse den sørgelige skæbne der hændte gården i 1924 -1925.

Rørbæk nævnedes første gang i 1438 som adelsmanden Cort Bæhrends gård, men vi springer frem til 1867, hvor daværende ejer, Jægermester Rudolph Wright-Engelsted og hans hustru, Cecilie Sophie Amalie Albertine Wright-Engelsted, fik en datter, som blev døbt Frederikke Caroline Cecilie Rudolphine Engelsted. For nemheds skyld både dengang og i det følgende blev hun aldrig kaldt andet end Rudi.

Rudi bliver i 1890 gift med løjtnant i garderehusarregimentet, Frederik Sophus Salicat, der havde svært ved, endog meget svært ved, at tilpasse sig livet som svigersøn, gift med arvingen til Rørbæk. Landmand var og blev han aldrig, livet som officer i Næstved var nok

en mere behagelig måde at leve livet på end at skulle varetage ansvar for gårdens drift sammen med en dygtig inspektør, idet jæger-mesteren var syg og døde i 1894.

Der blev købt en mindre landbrugsejendom i nærheden af Næstved, som så blev parrets residens med selskaber og festligheder, betalt fra Rørbæk.

Rørbæks arving og ejer Frederikke Caroline Cecilie Rudolphine Engelsted, kaldet Rudi med sin ægtefælle garderehusarløjtnant Frederik Sophus Salicat, ca. 1891. (Privat foto, venligst udlånt)

Rørbæk før 1874. Bindingsværksbygningen til venstre indgår i den nuværende hovedbygning.
(Privat foto, venligst udlånt)

Løjtnant Salicat fik tuberkulose og døde i 1911 og blev begravet på Flødstrup kirkegård. På hans gravsten stod der: "Salige er de sagtmodige, thi de skulle ej arve jorden" - en makaber hentydning til løjtnantens evner som landmand. Teksten er dog senere blevet ændret.

Ægteskabet var barnløst, og Rudi flyttede nu tilbage til Rørbæk og varetog mere og mere af gårdens drift. Hendes mor døde i 1913 og havde levet et meget asketisk liv. Alkohol og tobak var bandlyst.

Da følget efter begravelsen på Flødstrup kirkegård kom tilbage til Rørbæk, slog Rudi fløjdørene op til spisestuen, og kundgjorde med høj og klar stemme: "Nu må der ryges og drikkes". Det faldt mange for brystet, bl.a. familiens mangeårige ven og rådgiver, godsforvalter og advokat Qvist fra Nyborg. Han satte aldrig mere sine ben på Rørbæk. Det skulle vise sig at få katastrofal betydning.

For nu begyndte en ny æra på det gamle Rørbæk. Rudi tog initiativ til mange ændringer og forbedringer, især på hovedbygningen.

Den var oprindeligt opført i bindingsværk, men var i tidernes morgen blevet pudset og kalket over. Nu blev puds og kalk nænsomt fjernet, og hovedbygningen stod nu i al sin fordums glans med det flotte egetræsbindingsværk i to stokværk og med to sidefløje.

Parkanlægget blev ligeledes ført tilbage til det oprindelige med små søer, store græsplæner og havegange der snoede sig ind til Lystskoven. I 1917 opførte Rudi "Lille Rørbæk", og i den forbindelse indsatte hun en fjern slægtning, Poul Engelsted som arving. Han fik midlertidig bolig på Ll. Rørbæk med titel af skovinspektør. Tanken var, at villaen ved generationsskifte skulle fungere som enke-sæde for Rudi.

I 1920 gifter Rudi sig igen, denne gang med komponisten Alfred Toft, bl.a. kendt som kom-

ponist til Aakjærs digt, "Ole sad på en knold og sang", samt to operaer.

En ny og mere moderne tid ser nu dagens lys, og Rudi bliver centrum i et sandt "High Life" med alle Alfred Tofts kunstner venner fra København.

Alle 17 gæsteværelser var i brug hver sommer. Gæsterne blev længe, de fik vasket tøj og blev fyrsteligt opvartet. Der blev ansat ekstra køkken- og stuepiger, og de stedlige husmandskoner blev tilkaldt som ekstra hus-hjælp. Godt nok var lønnen ikke særlig høj, men alt sammen kostede.

Om vinteren blev domicilet flyttet til København, hvor der var blevet erhvervet en luksuslejlighed. Selskabslivet fortsatte derinde. Der blev ugentlig sendt folk fra gården med madvarer og forsyninger til herskabet, og nu var Rørbæk for første gang i umindelige tider blevet belånt.

Den mangeårige inspektør Hoff sagde sit job op i protest mod det overforbrug der fandt sted. Han blev erstattet af en forvalter, der blot skulle passe gården, men nogen egentlig gods-forvalter var der ikke.

Langt om længe råbte Skovinspektør Poul Engelsted vagt i gevær og protesterede mod den livsform der nu blev ført, men med det for ham sørgelige resultat, at han prompte blev slettet af testamentet og måtte fraflytte Ll. Rørbæk.

I stedet blev en anden slægtning, Arthur Engelsted, indsat som arving. Han havde sandsynligvis læst skriften på væggen og holdt mund, og senere blev Alfred Toft ved et kodicil i testamentet indsat som medarving sammen med sine to døtre af første ægteskab, Alfa og Beta.

Følgende hændelse har jeg ikke kunnet få bekræftet i det skriftlige materiale jeg har om Rørbæk, men mange har fortalt mig om den, og hændelsen ligger nok tæt på sandheden.

Historien er den, at en søn af en af Rudis

gode venner her på egnen, var kommet i en uoverskuelig økonomisk klemme på grund af bl.a. spil og bad i sin nød Rudi om at kautionere for ham.

Hendes gode hjerte løb af med hende, og hun underskrev en kautionsforpligtigelse på et meget stort beløb uden at rådføre sig med hverken sin advokat eller sine nærmeste.

Og naturligvis gik det galt. En dag modtog hun et brev fra en advokat i København om, at hun var et stort beløb skyldig, og at gælden var forfalden til omgående betaling.

Rudi hemmeligholdt stadig sin tragiske fejltagelse, mødte op hos advokaten og prøvede at få henstand, men der var ingen kære mor.

I stedet tog hun tilbage til Rørbæk, og i nattens mulm og mørke pakkede hun så meget sølvtøj og smykker sammen, som hun kunne bære, og drog næste morgen tilbage til København, hvor hun opsøgte en pantelåner og pantsatte det hele.

På vejen tilbage til hovedbanen fik hun et ildebefindende og faldt død om. Det havde tilsyneladende taget så hårdt på den nu 57-årige dame, at kroppen sagde stop.

Da hun ikke havde personlige papirer på sig, kun et stort kontantbeløb, og nogle pantelånerkvitteringer i et andet navn, blev hun hensat i fremmedligkapellet, og først den følgende dag blev hun efterlyst og identificeret.

Hun blev begravet på Flødstrup kirkegård ved siden af løjtnant Salicath, hvor de to monumentale gravsten i dag minder os om de to særprægede skæbner.

Året var 1924.

Arvingerne Arthur Engelsted og Alfred Toft skønnede nu i samråd med sagfører Ludvig Metz fra Nyborg, at der ikke var basis for at videreføre driften af Rørbæk.

Prioriteterne var oversteget kr. 450.000,- og Rørbæk blev solgt til Udstykningsforeningen for Sjælland og Fyns Stifter for kr. 800.000 -.

Udstykningsforeningen videresolgte ca.

Rørbæk efter restaureringen ført tilbage til sit oprindelige udseende. (Privat foto, venligst udlånt)

250 tdr. l. til baroniet Schelenborg, der i forbindelse med lensafløsningen afgav arealet til staten, og herfra oprettedes 22 selvstændige stats-husmandsbrug, samt tillægsjord til to gårde i Mullerup.

Endvidere frasolgtes Rørbæk Mølle og samtlige huse og bosteder samt Ll. Rørbæk med ca. 22 tdr. l. incl. Lystskoven.

I forbindelse med salget afhændede de to arvinger det meste af indboet og en del drift-inventar på en storstilet auktion. Gamle anebilleder og i vore dage uvurderligt indbo blev spredt for alle vinde og kan i dag ses rundt om på danske herregårde.

Engelstederne havde trods alt siddet på Rørbæk i knap 200 år og havde en anseelig samling af smukke, gamle antikviteter.

I den endelige boopgørelse er aktiverne opgjort til kr. 965.000,- og passiverne til kr.

450.000,-, altså en anseelig formue på over en halv million til deling mellem Engelsted og Toft.

Den amputerede gård blev afhændet til Proprietær Niels Mølgård. Jordtillægget var nu blevet reduceret fra knap 600 tdr. l. til 140 tdr. l. agerjord og 155 tdr. l. skov. Mølgård indså straks, at han ingen mulighed havde for at vedligeholde og bevare dette kæmpestore bygningskompleks, hvorfor han tilbød staten at overtage hovedbygningen, ridestalden og den gamle agerumslade. Men staten sagde nej, og derved slog skæbnetimen for de gamle majestætiske bygninger.

Agerumsladen blev solgt til den Gamle By i Århus, hvor den stadig ligger i arkiv, hovedbygningen og ridestalden blev solgt til en murermester Nygård i Munkebo, der straks påbegyndte nedbrydningen af bygningerne,

hvilket udløste en storm af protester fra såvel lokale som fra nationalmuseet, der, viste det sig, ikke var blevet orienteret om nedrivningen.

Da museumsfolkene endelig ankom, var mange bevaringsværdige værdier gået tabt, bl.a. fandt man i et afsides og skummelt kælderrum den gamle træhest.

Da mange af de ældre på stedet, via gamle familiemedlemmer, havde hørt uhyrlige historier om det uhyggelige torturinstrument, blev den båret op på gårdspladsen og brændt lige på stedet. Dette til stor fortrydelse for museumsfolkene, da dette så vidt vides, er det eneste eksemplar af en træhest, der er blevet fundet i Danmark.

Mange på egnen benyttede sig af at erhverve bygningsmaterialer, bl.a. gårdejer Peder Larsen på Andkærgården v/Ladby, hvor han opførte et nyt stuehus af de gamle munkesten, af de tommetykke egestolper og de håndstrøgne teglsten. Indvendig ses de gamle døre med messinghåndtagene, plankegulve af pommersk fyr og karakteristiske høje fodpaneler.

De flotte, gamle og majestætiske bygninger var nu væk, Mølgård indrettede den daværende funktionærbolig som hovedbygning, forsynede bygningen med en stor midterkvist, flyttede det gamle tårnur, der siden ca. 1715 på godt og ondt havde findelt tiden, op i frontspidsen af kvisten, og to meget gamle gaslygter blev placeret foran facaden.

Men tidens ugunst ramte også Niels Mølgård. Landbrugskrisen sidst i tyverne gjorde det til et overlevelsesspørgsmål for mange landmænd, og i et forsøg på at skaffe likvid kapital solgte Mølgård de 154 tdr. l. skov. Men det blev en stakket frist, for i 1935 gav Mølgård op og solgte Rørbæk til min far, Einar Knudsen, der samme år blev gift med min mor, Tinka Knudsen. Året efter blev min søster Anne-Grethe født. Jeg så dagens lys i 1938, og vor lillesøster Bente blev født i 1945.

Tiden er faret hårdt frem mod det gamle Rørbæk. Det er beskæmmende at tænke på, at fordums storhed og stolthed forsvandt sammen med murbrokker og kalkstøv under den brutale nedrivning.

I dag minder kun navnet om den kulturarv, som den gamle, stilfulde og smukt beliggende gård udgjorde, og som ingen ville påtage sig ansvaret for at bevare.

Et trist eksempel på, hvordan ubetænksomme og snæversynede mennesker kan forvalte fædres værk og arv.

Dagligliv i Ullerslev under 2. verdenskrig

Af Aase Windeballe og Yvonne Løfberg

Karen Jacobsen bor i dag i Lervadparken. Hun er kendt som en kvinde med stort engagement og mange og alsidige interesser.

Aase Windeballe og Yvonne Løfberg besøgte i juni 2012 Karen for at høre hende fortælle om sin

ungdom i det gamle Ullerslev. Karen voksede op hos sine bedsteforældre på hovedvejen i Ullerslev, hvor bedstefaderen var skomager. Karen blev gift i 1945 – det første bryllup efter krigen, fortæller hun – med Poul Jacobsen, der var murer med stor interesse for frimærker. De boede i huset "Helle" på Hoved vejen, som Poul havde bygget.

Karen Jacobsen er bl.a. kendt for sin interesse for arkæologi og har taget del i mange lokale udgravninger i tidens løb.

Karens beretning om sin ungdom starter da hun efter at have været i huset i Langeskov kom i huset hos Kaspersens.

Niels Kaspersen havde været elværksbestyrer, men havde opsagt sin stilling på grund af sin kones kroniske sygdom. I stedet købte han i 1922 huset (Odensevej 9) over for elværket på hjørnet af Svendborgvej og Nyborgvej, der var bygget omkring 1900 og husede Smed Jørgensen, hvis værksted han drev videre.

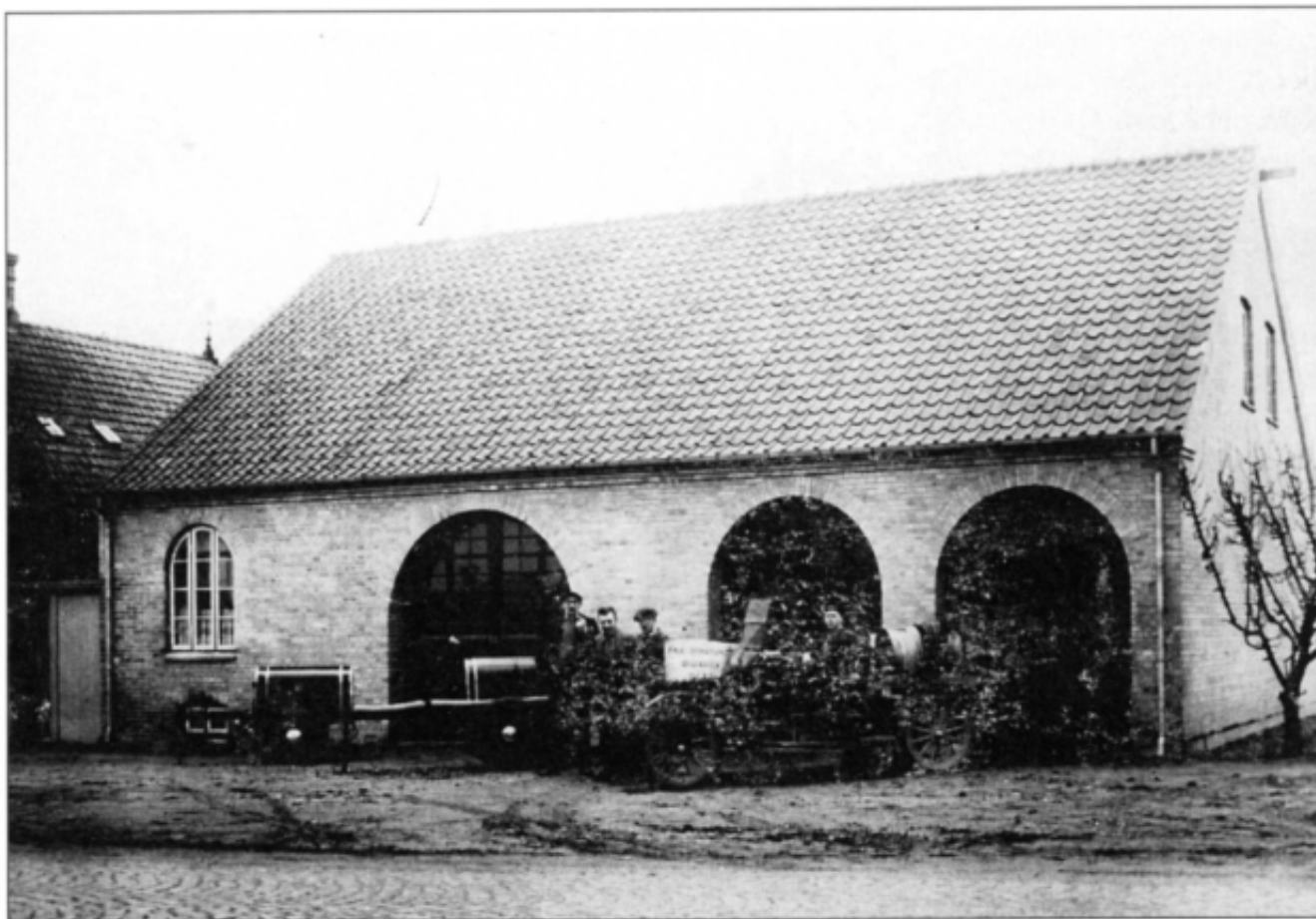
En dag kom en bilist ind på værkstedet fordi han var kørt i stykker ved Ravnsbjerggård. Bilen blev lavet, og bilisten var meget tilfreds og faldt i snak med Kaspersen. Det viste sig at være Sophus Falck, stifteren af Falck. Han endte med at tilbyde Kaspersen reparationsarbejdet på Falck-organisationens pumper. Denne aftale førte til at Kaspersen lavede pumper, de såkaldte påløbssprøjter, til Falck i hele landet. Patentet tilhørte et par enlige,

franske damer, der gav Kaspersen tilladelse til at videreføre produktionen. Samarbejdet med Falck omfattede også fremstilling af en række andre ting til organisationen, der alle blev drejet på egne drejebænke.

Prøvepumpning i 30'erne.
(Privat foto, udlånt af Karen Jacobsen)

"I 1928 fik Kaspersen Zone-Brandvagt", fortæller Karen, "og der kom brandbil til. Der var på det tidspunkt kun 93 Zone-brandvagter i hele Danmark. Så Kaspersens var på forkant med udviklingen.

Kaspersens Smedeværksted som det så ud i 30'erne. I 1938 blev brostensbelægningen af hovedvejen fjernet.
(Privat foto, udlånt af Karen Jacobsen)

"Flere folk blev ansat, bl.a. Erling Bæk fra Ellinge" fortsætter Karen, "Det kom til at hedde "Sprøjtefabrikken Falken".

Erling blev 1. svend og Kaspersens højre hånd. De tegnede og udarbejdede planer i et lille kontor i værkstedsbygningen, og de dage de tegnede og regnede der, kom ingen ind at gøre rent." Begge røg meget og brugte et stort rør og urtepotterne som askebægre, så der var noget for Karen at gøre rent når sådan en planlægningsrunde var overstået.

Det var Sprøjtefabrikken Falken der var igangsat af skumslukningssprøjten, der slukkede med skum i stedet

for vand. Disse sprøjter blev monteret foran på brandbilerne.

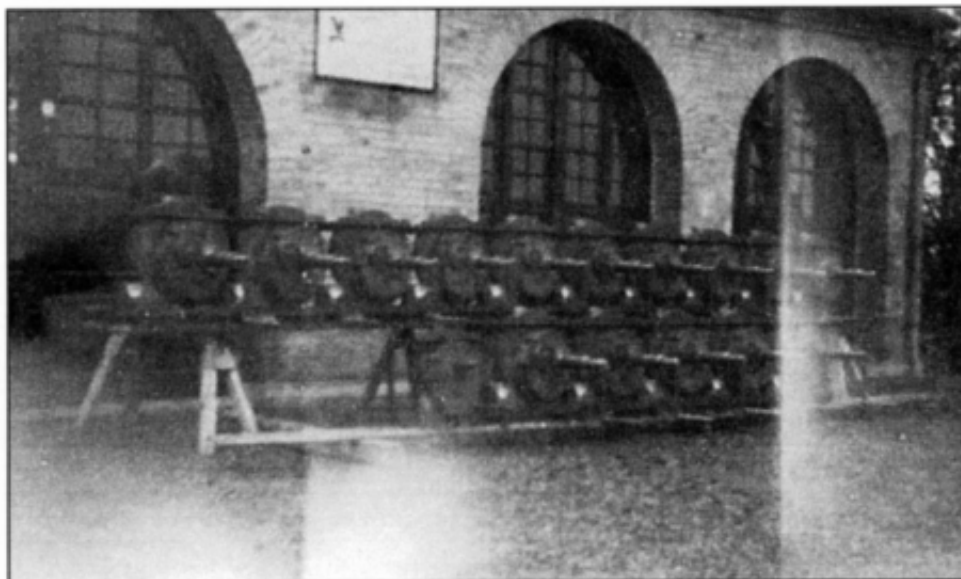

Falck-folk og Kaspersen (manden uden uniform) afprøver en sprøjte.
(Privat foto, udlånt af Karen Jacobsen)

Brandbilen var en Ford, åben med en frontrude, to sæder og slangerullen bagpå. En kold fornøjelse at køre i om vinteren.

Karen blev ifølge eget udsagn fæstet fordi hunden kunne lide hende. Hun fik derefter udbetalt 1 kr. i fæstepenge. Karen omtaler Kaspersen som "jordens bedste menneske".

Kaspersens Smedeværksted med tilknyttet mølle tog sig af reparation af alt inden for smede- og mekanikerarbejde. Men Kaspersen havde også et opfinder-gen. Bl.a. opfandt han

*Her ses luftrenserne, som var en af Kaspersens opfindelser.
(Privat foto, udlånt af Karen Jacobsen)*

en elovn til madlavning samt en tvillingcykel.

Opfindelserne omfattede også luftrensere som blev brugt i Finlandskrigen. Karen fortæller at hun tilbragte lige så meget tid i værkstedet som i huset. På værkstedet var der tre læredrenge. Kaspersens sociale ansvar viste sig ved at han flere gange ansatte døvstumme lærlinge. Mens Karen var i huset hos Kaspersens, hed læredrengene Lasse Skov og Ove Sommerfeldt Thomsen. Med dem lavede hun en masse spas. Bl.a. kunne de med luftrenserne frembringe noget der lød som luftalarm. En dag var det ved at gå galt, da en tysk patrulje stoppede og gik i dækning. Så måtte de til dundertale hos Kaspersen.

"I 1941-44 hvor jeg var pige i huset, kunne et opkald om brand om natten foregå sådan: Telefonen kimer med forhøjet lyd, Kaspersens hurtige, faste fødder på gulvet i soveværelset, hen til mit værelse, hurtige slag på døren: "Det brænder". Han tilbage og i tøjet. Jeg op, tøj på, ned ad trappen til køkkenet efterladende alle døre åbne, hive hans

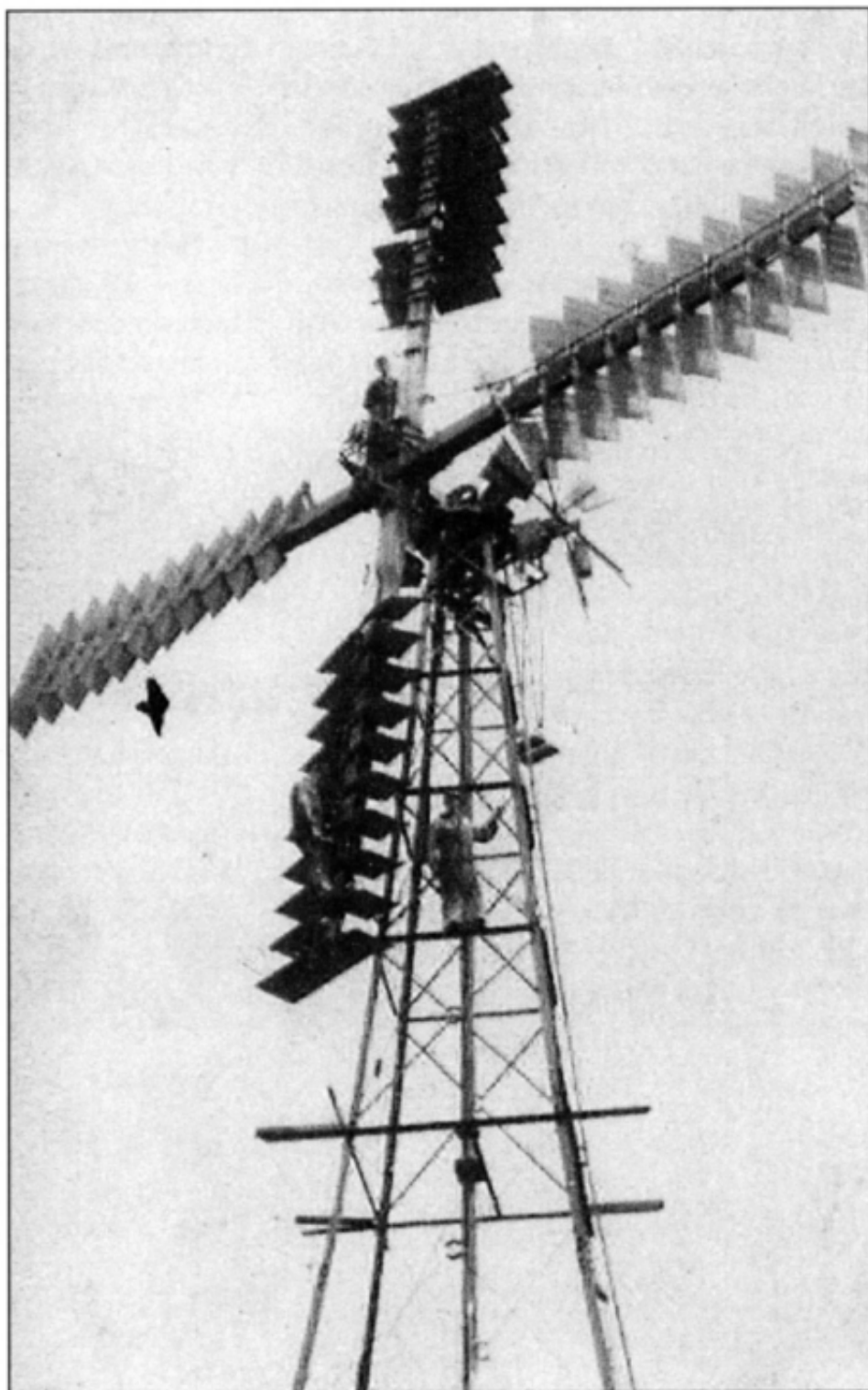

*Karen Jacobsen i midten med læredrengene Ove og Lasse
(privat foto, udlånt af Karen Jacobsen)*

stortrøje og kasket frem samt røgmasken og brandstøvlerne i str. 47-48, sørge for at der var løs tobak i den ene lomme og piben i den anden. Så over gården ind i værkstedsbygningen, hvor brandbilen stod for at slå bommen fra porten, og så drøede Kaspersen af sted." Var der tale om gårdbrande, blev Erling Bæk i reglen kontaktet, indtil han fik telefon ved at Karen cyklede med besked til ham, så han var klar når Kaspersen kom rundt med brandbilen. Det var også Karens job at sørge for at der altid var 10 kg. groft salt med brandbilen.

Efter at have været i brug skulle slangerne tørres. Det skete ved at hænge dem op i mølle-masten. Det var læredrengenes opgave at kravle op i masten med dem, men Karen stod ikke tilbage for dem. Hun meldte sig tit til opgaven.

Kaspersens kørte under krigen i elbil – en Ford 21, som Kaspersen havde monteret 12-16 batterier på. Den kunne køre 50 km. på en opladning og skyde en fart på 30-40 km. i timen.

Det var en mølle af denne type Karen klatrede op i når det skulle tørres slanger. (Privat foto, udlånt af Karen Jacobsen)

Overfor på elværket kørte bestyrer Olsen på gas. Trods restriktioner fra de tyske myndigheder kunne der køres en hel del, når brændstoffet ikke var benzin eller diesel.

En del af byens borgere var i disse år medlemmer af valgmenigheden i Sdr. Nærrå, der kunne kendes på hattenålen med egeløvet.

I sit lange liv har Karen oplevet mange ting. Hun overværede at kasserne til Lillebæltsbroen blev nedsænket, og hun var med til Odintårnets indvielse.

I Karens ungdom var der mange forretninger på hovedgaden gennem Ullerslev. Ved Dalgaard lå Brobageren, der hed således fordi der var brosten på dette stykke af vejen. Brobageren hed Mads, og han kørte ud til bønderne for at købe æg. Hvis æggene havde ligget for længe, fik børnene lov at skyde til måls efter en skydeskive med dem. Brobagerens kone spillede amatørteater.

Brobager Mads blev efterfulgt af Bager Ét-ben. Det blev han kaldt, fordi han havde fået det ene ben sat af efter en ulykke i USA. Senere kom der en endnu en Bro-bager. Han blev også kaldt Bager Et-ben, selv om han kun havde stift ben. Et barn fra denne familie druknede i dammen i Dalgårds have.

På banken ved Ulvsager lå Bankebageren. Efter bageren lå der en cykelsmed, Kr. Jensen. Derefter fulgte Brugsen, hvis første uddeler hed Korsgaard.

På hjørnet af Kertemindevej og Odensevej lå Købmand Windeballe. Han var også bestyrer af telefoncentralen, der lå på 1. sal og blev passet af hans søster. Telefon havde de færreste, kun Kaspersens, Dr. Berner og Olsens på elværket.

På hovedvejen boede også Karens farfar og farmor. De var meget stilige. Farfaderen var skomager, men udstoppede også fugle.

I huset bag bypumpen, der har givet navn til Postkrogen, boede Skrædder Jørgensen, og over for Brugsen boede en enlig kvinde med tre børn som hun forsørgere ved at udføre "fransk vask og strygning". Lidt tilbagetrukket lå en karet- og hjulmager, i front en træsko-mager.

På nordsiden af hovedvejen fandt man endvidere kogekonen Petra, Svend Fotograf og Urmager Hansen, på sydsiden maler Alfred Andersen og Harry Slagter.

Kommunekontoret var først privat i sognerådsformand Niels Rasmussens bolig på Svendborgvej. Siden blev det flyttet hen i friboligen på Kertemindevej.

♦♦♦ **Arrangementer 2012-2013**

Lokalhistorisk Forening
*for Skellerup, Ellinge, Flødstrup
og Ullerslev sogne*

Lørdag den 6. oktober 2012 kl. 14.00 Ullerslev kirkegård

Kirkegårdsvandring

Vores præst Søren Holm vil tage os med rundt på kirkegården og fortælle om nogle af de personer, der ligger der, men også om gravsten og gravskikke. Desuden vil han fortælle om Ullerslev kirke.

Vi slutter på Dalgård, hvor vi kan drikke den medbragte kaffe.

Mandag den 8. oktober 2012 kl. 14.00 på Ullerslev bibliotek

Studiekreds i slægtsforskning

Vi genoptager arbejdet med slægtsforskning for både fortsættere og nye, der er interesseret i at forske i slægten.

En del af arbejdet vil foregå ved computere.

Onsdag den 7. november 2012 kl. 19.30 på Kaliffenlund

"Fruentimmerne fra Pallehuset"

Vivian Hvenegaard har forsket i en gren af sin slægt, hvad der kom meget overraskende resultater ud af. Om det har hun skrevet bogen Fruentimmerne fra Pallehuset. Hun vil fortælle om familien, om hvordan bogen blev til, og om det lidt specielle i, at hendes mands borgerlige og gejstlige aner viste sig at have med hendes fattiglemmer at gøre.

Både Vivian (født Magnussen) og hendes mand Jens Hvenegaard er elever fra Ullerslev Centralskole.

Medbring kaffekurv.

Torsdag den 17. januar 2013 kl. 19.00
i Langtved Forsamlingshus, Langtvedvej 15

Erland Porsmose: Fynske landsbyer

"Fyn er med rette kendt som Den fynske Have og ikke mindst som øen med de mange smukke landsbyer. I foredraget vil Erland Porsmose fokusere særligt på de østfynske landsbyer, og ikke mindst på lokalområdet- hvor han i øvrigt selv bor!"

Erland Porsmose er museumsdirektør for Østfyns Museer og forfatter til en del bøger, bl. a. har han skrevet bogen Danske Landsbyer.

Arrangementet afvikles som en KULTURCAFÉ i et samarbejde med Langtved Forsamlingshus.

Entre: 40 kr.

Kaffe kan købes

Onsdag d. 6. februar 2013 kl. 19.30

Generalforsamling i Arkivet i Langtved

Foreningens ordinære generalforsamling holdes i det ny arkiv i Langtved (den gamle skole). Dagsorden ifølge lovene.

Efter generalforsamlingen vil Vita Hansen fortælle om sin tid som lærer ved Langtved skole.

Medbring kaffekurv.

16.-17. marts 2013

Forårsudstilling i Ullerslev Kultur- og Idrætscenter

Foreningen deltager i den årlige forårsudstilling med udstilling og film.

Tirsdag den 6. juni 2013 kl. 19.30 Lundsgaard ved Kerteminde0

Lundsgaard ved Kerteminde

Rudolf Juel vil vise rundt og fortælle om den gamle, men nyrestaurerede hovedgård, som kan føre sin historie tilbage til 1435. Hovedbygningen er opført i 1765.

Medbring kaffekurv.

Lokalhistorisk Forening

for Skellerup, Ellinge, Flødstrup og Ullerslev sogne

Kontingent

Enkeltpersoner: 35 kr.

Ægtepar: 60 kr.

Bøger, video og dvd

"Ellingebogen" er udsolgt.

Video eller dvd med
Vera Sandberg kan købes for
150 kr. ved henvendelse til
Ellen Povlsen.

Links

- www.historie-online.dk
Her kan man læse om aktuelle historiske begivenheder rundt om i landet, om historiske emner, historiske bøger og tv udsendelser.

- www.nyborglokalarkiv.dk
Her kan man læse om de tre arkiver i Nyborg kommune: Ullerslev, Nyborg og Ørbæk.

- www.ellinge.dk
Her kan man læse om lokalhistorie og lokalhistoriske begivenheder. Sidens webmaster er Verner Eg.

Avisudklip

Af Ellen Povlsen

I det Lokalhistoriske Arkiv i Ullerslev findes en samling udklip fra diverse aviser fra 1974 og fremefter. Den daværende arkivar Erling Windeballe påbegyndte dette arbejde, som senere blev overtaget af Aage Johansen, og nu har Torben Windeballe taget over. Og de har alle gjort det med stor omhu.

Jeg har nu påtaget mig at registrere disse avisudklip for at gøre det nemmere at finde rundt i dem. Under dette årelange arbejde føler jeg tit trang til at fordybe mig i de enkelte sager, og jeg må sige det er et meget interessant og værdifuldt historisk dokument med en bred spændvidde, der her foreligger. Hvad der eksempelvis springer i øjnene er, at det heller ikke dengang var noget nyt, at der skulle spares i det kommunale budget. Der har også været og er et utal af private foreninger. Hvem husker mon, at der engang var noget, der hed Ullerslev Griseforsikring? Endvidere følger man erhvervslivet og får et billede af, hvor mange virksomheder og forretninger der egentlig er opstået - og lukket igen.

Jeg håber meget, at denne registrant må blive brugt af interesserede, og at dette udklipsarbejde må fortsætte.

Såderup planteskole

Af Jesper Bech Madsen

I lokalhistorisk nyt fra sidste år var der en stor artikel om Poul Knudsen i Søgaard og hans familie. Da jeg læste den, blev jeg inspireret til at give mit besyv med i forhold til de gamle familier i sognene. Det var sjovt for mig at læse Pouls historie, da vores familier

er bundet sammen fra tidligere tider. Således er min farfar og Pouls mor tvillinger, og jeg er vokset op med kendskabet til slægtsforholdet og det at have en familie både på Søgaard og i Såderup. Det er familien i Såderup, jeg her vil fortælle om.

Såderup planteskole, som den så ud omkring år 1900.

Når man kører fra Skellerup forbi Degnens høj og derefter drejer til venstre kører man ud over et bakket landskab og mod landsbyen Såderup. Den første gård på venstre hånd kan man ikke undgå at lægge mærke til, da den næsten ligger helt ude på vejen. Her lå i flere generationer Såderup planteskole, som i mange år var en driftig virksomhed.

I årene omkring 1850 købte Husmand og Træskomand Jens Rasmussen fra Hesselager og hans hustru Ane Kirstine Andersdatter ejendommen, som dengang var en lille stråtekt ejendom med 4 tdr. land. De drev i nogle år landbrug på de 4 tdr. land og fik 4 børn. Rasmus, der døde som soldat. Christian, der blev gift og flyttede til Rosilde. Mette Kirstine

som blev min oldemor og Chresten, som senere overtog ejendommen.

Chresten blev senere kaldt bedstefar trods det at han ikke fik nogen børn. Han overtog ejendommen i starten af 1880'erne og hans søskende fik en lille sum penge betalt for at afgive deres arv. Til gengæld skulle de gamle have lov til at blive boende så længe de levede. I 1880'erne rev Chresten den gamle gård ned og byggede et nyt stuehus og tilhørende kostald på det sted, hvor gården ligger i dag.

Chresten giftede sig med Maren Johansen fra Skellerup. De fik ingen børn men tog en pige i pleje, der hed Emmy. I 1880'erne begyndte Chresten at drive gartneri og her blev Planteskolen grundlagt. Først var det mest køkkenurter og udplantningsplanter (kålplanter o. lign.), han lavede, men ret hurtigt begyndte han decideret planteskole med roser, frugtræer og frugt.

Chrestens kone Maren var meget skrap, og hun fik hurtigt jaget de gamle af gården, så hun kunne få det for sig selv. Det siges om hende, at hun var meget galsindet. I 1894 blev hun syg med en byld i halsen, og hun kom på sygehuset. Hun døde under operation af den byld, og siden hen har vi altid hørt at "lægen var så fuld, at han skar halsen over på hende under operationen" – drabeligt var det på den tid. Det betød så, at de gamle kom tilbage igen og hjalp Chresten med husholdet og med at passe plejedatteren Emmy.

I 1885 er Chrestens søster Mette Kirstine i huset på Faldsled kro og hun bliver gravid med kroværtens søn, men da hun ikke er fin nok til krokonen bliver Mette Kirstine sendt hjem uden en mand. Hun føder så Ane Kirstine og bliver gift og flytter til Refsvindinge. I 1896 dør Mette Kirstine, og Ane Kirstine står nu uden forældre, og hun kommer så hjem til Såderup og flytter ind på planteskolen. Nu har Chresten så ansvaret for planteskolen og 2 pigebørn, hvoraf den ene er hans plejedatter

Chresten Jensen der startede Såderup planteskole

og den anden en søsterdatter. Der har sikkert ligget noget jalousi gemt i dette forhold. Samtidig dør de gamle kort tid efter og Chresten er nu alene med de to piger. Det har bestemt ikke været en rar tid. Chresten var en bestemt herre, og der var ikke megen munterhed i hjemmet. Chresten er trods forholdene en driftig mand, og han køber mere jord til planteskolen så i 1900 udvides jorden med 10 tdr. land agerjord og skov, og der bliver bygget grisestald til gården.

I 1904 kommer der en ung snedker fra Ullerslev over til Planterkolen for at lave noget arbejde, og det er så her slægtskabet med Poul Knudsen kommer ind i billedet.

Den unge snedker Povl Madsen forelsker sig i Ane Kirstine, der kun er 18 år, men trods den unge alder får forelskelsen følger, og i sommeren 1905 bliver de to gift. 2 måneder senere fødes deres først barn Ellen.

Povl og Ane Kirstine bor som nygifte på Planterkolen, men da Emmy bliver gift, er der ikke plads til dem, og de flytter til Refsvindinge,

Bryllupsbillede af Ane Kirstine og Povl Madsen, juni 1905. Hun var gravid i 7. måned, men var snøret så meget ind at man ikke kunne se det. Det var ikke passende for den tid og slet ikke for familien, som havde rødder i den fynske indremission.

hvor Povl har et lille snedkerværksted.

Emmy, der er plejedatter er udset til at arve Planteskolen, og da hun bliver gift med Christian er det meningen, at han skal være med i driften af Planteskolen.

Christian var udlært mejerist. Han var indfødt Københavner og meget rød. Det var ikke en type, som passede særlig godt ind i ånden på Planteskolen. Christian sagde på et tidspunkt: "Når jeg bliver mand her på gården, skal der ikke leveres mælk om søndagen".

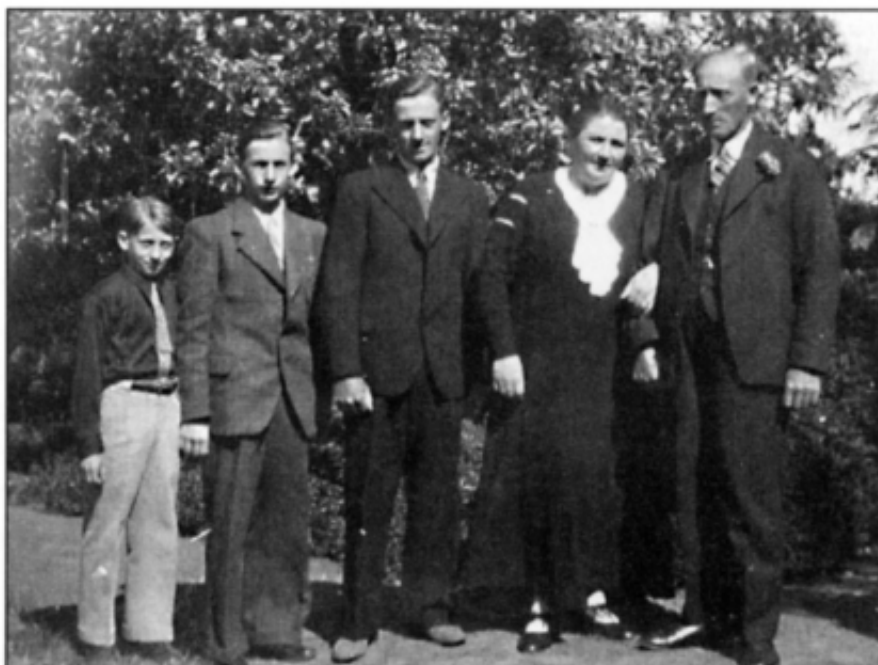
Se det gik jo ikke, og efter et par år måtte Chresten tage til Refsvindinge og bede Povl og Ane Kirstine om at komme tilbage og hjælpe ham med Planteskolen. Det siges at Chresten grædende tiggede dem om at komme tilbage. Sådan blev det, og i 1910 flyttede Povl og Ane Kirstine tilbage til Planteskolen. På det tidspunkt havde de fået 2 børn.

I de næste 10-15 år udviklede Planteskolen sig meget, og det var en driftig forretning. Der blev bygget en tærskelade til, og i stalden var der 10-12 køer, 2 heste, grise og

høns. Der var altid 2 karle, 1 pige i køkkenet og en daglejer. Selvom der blev drevet landbrug, var det Planteskolen, der var den bedste forretning, og her interessen lå.

Man var også med på udviklingen. I 1922

Ane Kirstine og Poul med deres 3 drenge. Fra venstre Poul, Karl Ejnar og Otto.

blev der indlagt elektricitet og i 1923 købte de den første bil.

Poul og Ane Kirstine var stadig kun medhjælpere, men i 1925 blev det så besluttet, at de skulle købe planteskolen og Chresten skulle

have sit ophold der, indtil han døde. Kort efter de havde overtaget bedriften, byggede de til stuehuset og lagde tegltag på hele gården. Der var brug for mere plads, og nu var der også kommet 7 børn til.

Planteskolen fotograferet i begyndelsen af 1920'erne. Frugtplantagen er nyetableret i baggrunden af billedet, og man kan se de runde rosenbed bagved stuehuset, som altid har været stedets stolthed.

*Povl Madsen.
Her fotograferet kort
før sin død i 1958.*

I "Danske gaarde i tekst og billeder" er Såderup planteskole beskrevet, og Chresten Jensen og Povl Madsen er fremhævet som dem,

der driftigt har udviklet planteskolen og fået flere præmier for planteskoleartikler og frugt. Roser og frugttræer var specialet og i mellemkrigstiden udviklede de to nye æblesorter – "Såderupæblet" og "Bovense kålæble". Begge æbler står beskrevet i bogen og er fremhævet for deres gode og fine smag. Der findes stadig enkelte træer af disse sorter på planteskolen, men de er nu ikke noget særligt set med nutidens smag for æbler.

I 1941 dør Ane Kirstine efter flere års sygdom og Povl Madsen står alene med gården. Hjemme bor den blinde datter Karen og hendes lille pige Inga, og den yngste søn Poul der er

*Ane Kirstine og Povl Madsens sølvbryllup 1930. Omgivet af deres 7 børn.
Det er min far Poul Madsen yderst til højre. Han var 6 år.*

Otto Madsen, som drev planteskole indtil kort før sin død i 2009

16 år (min far). Den ældste datter Ellen bliver kaldt hjem fra Jylland for at holde hus for sin far, og den ældste søn Otto er nu i gang med at uddanne sig til gartner for at kunne overtage driften. Skæbnen vil, at Ellen og Otto forbliver på gården og overtager driften af Såderup planteskole. Deres blinde søster Karen bliver boende, og således bliver de 3 søskende i en menneskealder omdrejningspunktet i barndomshjemmet for resten af familien.

Karen tjener til husholdningen som organist i Skellerup og Ellinge kirker i mere end 35 år. Otto og Ellen overtager driften i 1957, og efterhånden er der ikke mange i sognet, som kan huske andre end Otto og Ellen på planteskolen. De driver møjsommeligt planteskolen videre, og begge ser det som deres livsopgave at videreføre familiegården.

Pension er der ikke noget af og begge forbliver aktive på gården i en meget høj alder og lige indtil deres død. Ellen dør i 2003 i en alder af 98 år og aktiv lige til det sidste. Otto lever indtil 2009, og på nær de sidste par år holder han gang i driften om end det til sidst er i et beskedent omfang.

Med Ellen og Ottos død er en epoke i Såderup slut og planteskolen som eksistensgrundlag for familien er slut efter mere en 100 års drift.

I dag kan vi i familien se tilbage på mange minder og glade stunder på gården og i plantagen. Langs de lange rækker af roser nede i marken eller når vi var på tur i skoven. Masser

Povl Madsen til hest. Han var en statelig mand. Bl.a. formand for indremission i en årrække og mangeårig formand for Ullerslev private realskole.

af hyggelige timer med familien samlet i stuerne.

Til glæde for familien er næste generation heldigvis rykket ind og stedet forbliver i familien. Lene og Per (barnebarn af den blinde søster Karen) har overtaget stedet og mange, der kører forbi vil se, at der bliver ryddet op og sat i stand. På hobbyplan sælger de lidt blomster og har planer om selv at fremdrive afskårne blomster til salg.

Således er Såderup planteskole stadig i aktivitet med 5. generation boende på ejendommen.

Ellinge Trævarefabrik

– efter at have sendt færdige produkter ud til hele verden i lige omkring 50 år, lukkede virksomheden i 2011

Af Verner Eg

På Ferritslevvej i Ellinge ligger en bygning med skorsten, kørerampe og høje vinduer som viser, at her var der en gang et mejeri.

Luftfotoet hænger på kontoret, som er bag de to nederste vinduer i højre side af gavlen på privatboligen.

Billedet er taget inden omfartsvejen blev lavet i begyndelsen af 1970'erne, og man kan se lidt af Lisbeth Købmandsforretning i nederste venstre hjørne, mens Ellingevej forsvinder ud af billedet nederst til højre.

Mejeriet blev nedlagt i 1962, og bygningerne solgt til Ejner og Agnete Talbro, som indrettede værksted, som senere blev til Ellinge Trævarefabrik. Senere var det sønnen Arne Talbro som drev trævarefabrikken, hvor også hans søn Steen Talbro var beskæftiget med blandt andet at lave gardinringe.

I dag er Ellinge Trævarefabrik lukket. Produktionen er stoppet, men lokaler og maskiner står, som var personalet bare lige gået til frokost.

En forårsdag i 2012 inviterede Steen Talbro på kaffe og smørkage i privaten til den nedlagte trævarefabrik, mens han og hans far Arne Talbro fortalte om Ellinge Trævarefabrik, og her er hvad de fortalte.

Trævarefabrikken Odin

Arne Talbros farfar startede i 1907 en trævarefabrik på Dalumvej 20 i Odense.

Virksomheden lå på hjørnet af Dalumvej og Vester Alle – dér hvor der i dag ligger en Netto-forretning.

Virksomheden kom til at hedde Trævarefabrikken Odin og specialiserede sig i at lave klosetsæder, høvlebænke og vaskebrætter.

Fabrikken var ind imellem udsat for ildebrand, da der var mange let antændelige materialer overalt i fabrikken. Men værst var det den 19. juni 1959, hvor det meste af tagetagen på den ældste del af fabrikken brændte, og resten blev alvorligt skadet af vand. Selvom man hurtigt fik dækket maskiner

Brandøvelse omkring 1965-66 med det lokale brand-værn, som havde til huse på Gl. Byvej. Den lille pige i midten af billedet er Kristine – Steen Talbros søster. Drengen på cykel i forgrunden er John Kern.

og installationer, var der alligevel alvorlige skader på bygninger og installationer.

Blandt andet gik 1.500 færdige toiletsæder op i røg. Værdien blev dengang anslået til at være i nærheden af 10.000 til 20.000 kroner.

Alligevel kunne man i Fyens Stiftstidende dagen efter læse, at fabrikant Talbro roste brandvæsnet, som ved deres indsats havde begrænset skaderne, som ellers kunne have været meget mere omfattende.

Fabrikken blev genopbygget og fortsatte produktionen af blandt toiletsæder i træ.

Man havde haft overvejelser om at begynde at producere toiletsæder i plast i stedet for træ, men af forskellige årsager blev tanken ikke ført ud i livet, og det var en af grundene til at Trævarefabrikken Odin blev overhalet inden- om og til sidst lukkede i 1970.

Høvlebænke i Ellinge

Ejner Talbro var søn af den ene af Trævarefabrikken Odins grundlæggere. Han og Agnete Talbro købte i 1962 det netop nedlagte mejeri på Ferritslevvej i Ellinge og indrettede i første omgang et værksted, og senere Ellinge

Ellinge Trævarefabrik som den så ud i foråret 2012.

Trævarefabrik, der som hovedprodukt satsede på at lave høvlebænke.

Høvlebænkens historie går helt tilbage til de gamle romere, som anbragte det stykke træ, der skulle bearbejdes, på en stor plade. Træet blev holdt fast med nogle hager, da de endnu ikke havde udviklet skruetænger.

Høvlebænken, som vi kender den i dag, kom frem i Nürnberg omkring 1500 e. Kr.

Den havde to "skruestikker" (fortang og bagtang), dumphuller og dupper af jern. Senere er dupperne ofte lavet i kunststof.

Oprindeligt var spindlerne, der spændte tængerne, lavet i træ. I dag er de for det meste drejet i metal.

På fabrikken i Ellinge var der derfor også både et træ-værksted og et metal-værksted, for man fremstillede hele høvlebænken – også dupper og spindler i metal.

En spindel i metal fremstillet af Ellinge Trævarefabrik.

Høvlebænkene blev solgt overalt i verden via grossister og samarbejdspartnere. Blandt andre var Carl F. Petersen aftager af mange høvlebænke fra Ellinge Trævarefabrik. Der blev leveret høvlebænke til 12 tekniske skoler i Thailand, og der står høvlebænke fra Ellinge Trævarefabrik på mange tekniske skoler i Danmark, blandt andet i Vejle, hvor der er blevet leveret 12-15 stykker.

Da det gik bedst for Ellinge Trævarefabrik, var der ansat 15-17 medarbejdere. Den faste stab var på omkring seks personer, hvor mange var

ansat i mange år, en enkelt i 35 år. Ellers var der mange unge fra lokalområdet, som kom og gav en hånd med.

Gardinringe til Faber

Ellinge Trævarefabrik har gennem tiderne lavet mange ting, som de fleste af os kender. I mange år var det produktion af gardinringe, stænger, ophæng og endestykker til Fabers Fabrikker.

På den nu lukkede trævarefabrik står endnu de maskiner, som blev brugt til at skære gardinringene ud med, og Steen Talbro fortæller, at han har lavet tusindvis af gardinringe på den maskine, der i dag står i et hjørne i en hal, som bliver brugt til oplagring af træflis.

På billedet herunder ser man maskinen bagfra. Øverst er magasinet, hvor der stadig ligger råvarer klar til at blive skåret til gardinringe.

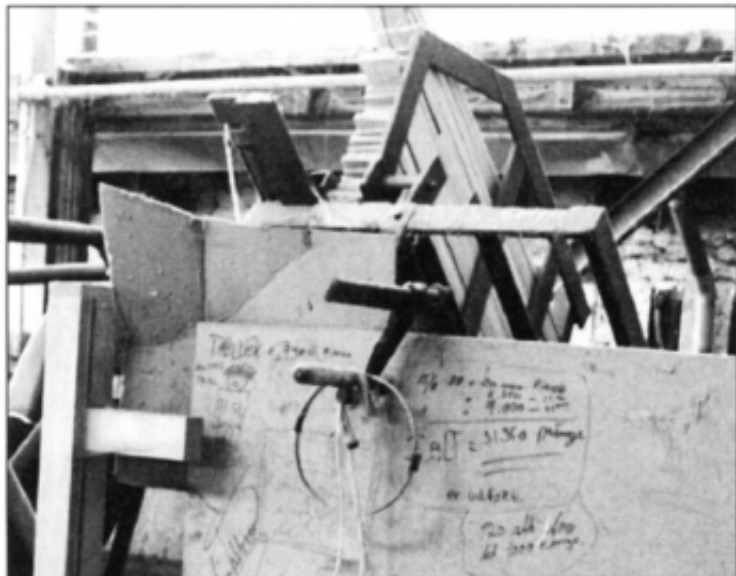
På maskinens bagplade kan man se, at der den 15. august 1988 er blevet produceret 31.350 gardinringe på maskinen.

Desuden kan man læse, at der bruges 120 stykker træ af den slags der ligger i magasinet til at lave 1.000 gardinringe. Det giver et ind-

En færdig gardinring, samt lidt af det materiale som skæres væk.

tryk af, at der er én, som har haft travlt med hele tiden at sørge for, at der var friske råvarer i maskinens magasin.

blandt andet når der skulle laves spindler til høvlebænkene.

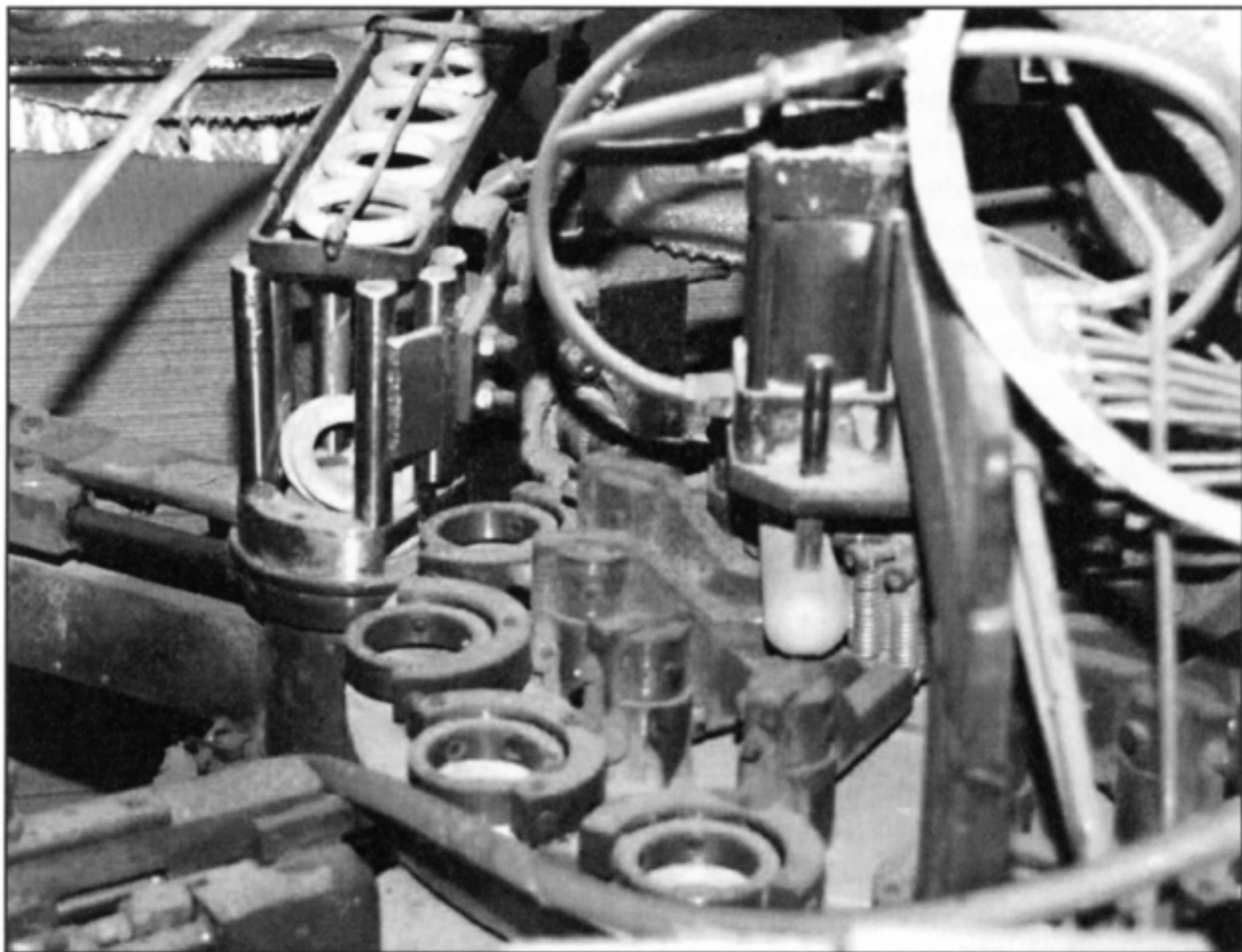
Andre maskiner havde virksomhedens medarbejdere selv opfundet og konstrueret, blandt andet den sindrige maskine, som monterede øskner på gardinringene. Detalje fra maskinen ses på billedet herunder.

Andre produkter

Der var ikke tvivl om, at høvlebænkene var Ellinge Trævarefabriks hovedprodukt, men der blev lavet mange andre ting på fabrikken.

Blandt andet kan nævnes et samarbejde med Savmøllen i Ullerslev, for hvem fabrikken lavede træforinger (lejer) til landbrugsmaskiner.

Maskinparken bestod af mange forskellige maskiner. Nogle var helt traditionelle, som for eksempel drejebænken, der blev anvendt

En af de mange alterkopper.

Desuden skærebrætter til storkøkkener, specielle sortbejdsede bordplader til fysik-lokaler, og lejer til ajlepumper.

Der blev drejet hundreder alterkopper. Kopperne fik konfirmanderne som gave efter konfirmationen.

Og så var der Kroketspil

Kroketspil – eller Crouquet eller Croquet – er et spil som går tilbage til midten af 1800-tallet, hvor det blev spillet for hyggens skyld i private haver, men også på konkurrenceplan fra 1868, hvor der var konkurrence i Gloustershire i England. Samme år blev All England Croquet Club stiftet i Wimbledon i London.

Men man kan også læse, at spillet eksisterede i en lidt anden form helt tilbage i 1611.

Kroketspil kan spilles på mange måde, men fælles for dem alle er, at en trækugle skal slås gennem en bane med en trækølle. Banen består af metalbuer og nogle træpæle. Spillerne skal slå kuglen igennem metalbuerne, og der gives point alt efter hvordan og hvor mange buer man kommer igennem.

I England, USA, Australien og New Zeeland spilles Croquet på konkurrenceniveau, og spillet har endda været med ved Sommer-OL i 1900 i Paris, men det var vist også den eneste gang. Ellinge Trævarefabrik lavede en masse krocket-

spil, og en del af produktionsområdet er stadig intakt. Blandt andet det lokale, hvor pindene til spillet fik malet striber på. Det foregik med en egen udviklet malerrulle, og en farvebeholder med et rum til hver af de farver, som pindene skulle males med. Her er den fra venstre rød, blå, gul, sort, orange og grøn. Men reglerne for hvilke farver pindene skal have er forskellige. Også Kroketslokalet ser ud som om medarbejderne lige er gået til frokost.

Kuglerne på bordet er malet grønne, og skafterne til køllerne står i stativet og venter på at komme videre i processen.

Træbranchen havde det svært

Efterspørgslen på høvlebænke begyndte at flade ud.

Gennem længere tid har virksomheder som arbejdede med produktion af varer i træ haft det svært. Blandt andet fordi der var kommet mange nye materialer, som det ofte var både nemmere og billigere at anvende. Man så blandt andet forskellige plasttyper anvendt i stedet for træ til paller, møbler, legetøj og meget andet.

Det gjorde at mange virksomheder, der arbejdede med træ som råvare i produktionen, havde det svært.

Det gjaldt også for Ellinge Trævarefabrik, som efter lange og svære overvejelser besluttede at stoppe produktionen i januar 2011.

Ullerslev lokalhistorisk arkiv

– beretning for året 2011

Af Solveig Andreassen

Arkivet har i 2011 medvirket ved følgende aktiviteter:

Forårsudstilling

I marts deltog arkivet, sammen med Lokalhistorisk Forening, i forårsudstillingen i kulturhuset: Temaet var lokale kunstnere og vi havde valgt at fokusere på Vera Sandberg, Frederik Sø og Borchenius.

Mødeaktivitet

Deltaget i koordinerende arkivudvalgs-møder med Ørbæk og Nyborg lokalhistoriske arkiv. Et vigtigt punkt har været flytning af arkivet og afgivelse af høringsvar til Nyborg Kommune med bl.a. ønsker for en fremtidig placering af arkivet.

Arbejdet i arkivet

Formidling

Skole-arkiv samarbejde: 3. klasse på Ullerslev Centralskole har arbejdet med temaet: Ullerslev på dine bedsteforældres tid. Arkivet har bidraget til projektet.

Arkibas

Aase Windeballe har arbejdet med registrering af billedsamlingen på Arkibas.

Udklipssamling

Torben Windeballe indsætter udklip fra lokale aviser og Fyns Stiftstidende i mapper og Ellen Poulsen udarbejder et indeks til at kunne søge i samlingen.

Indsamling

Lokalhistorisk Forening indsamler stadig materiale fra beboerne i bopælssognene.

Fremtiden

Arkivet er lukket ned fra 1. Juni 2012 på grund af flytning til nye lokaler på den tidligere Langtved Skole. Flytningen foregår i flere etaper, og arkivet forventes først genåbnet 1. november. Der vil komme nærmere oplysninger i dagspressen.

Kontakt

I arkivets lukkeperiode kan du stadig henvende dig til Solveig Andreassen på tlf. 2462 4656, hvis du ønsker at aflevere materiale eller har forespørgsler.

Afleveringer 2011

Der er bl.a. indkommet følgende materiale til arkivet:

- Regnskab fra Ullerslev blikkenslagerforretning
- Regnskab mv. fra Ejner Jensens autoværksted, Ullerslev
- Materiale fra Ullerslev Ungdomsklub
- Materiale fra Langtved og Skellerup skole
- Foto Hindemae Mølle
- Foto Ellinge brugsforening
- Foto ejendomme Mullerup, Kertemindevej, Møllegården
- Foto LSGIF
- Foto til affotografering fra Sognefogedgården, Langtved
- Foto Eskildsen familien, Kissendrup, Rasmus Peter Carlsen, Langtved
- Foto fra Risinge

♦♦♦ Adresseliste

♦ Bestyrelsen

Aase Windeballe (formand)	
Valmuevænget 11, 5540 Ullerslev	6535 1822
Rikard Lund (næstformand)	
Rørbækvej 4, 5540 Ullerslev	6539 1668
Inger Fredslund Hansen (sekretær)	
Kirkeballes 2 B, Ellinge, 5540 Ullerslev	6598 1432
Ib Kjærsgaard	
Gl. Byvej 5, Ellinge, 5540 Ullerslev	6598 2091
Yvonne Løfberg	
Svendborgvej 15, 5540 Ullerslev	4279 0721
Hans Peder Andersen	
Revninge Bygade 50, 5300 Kerteminde	6532 4789
Solveig Andreasen (arkivleder)	
Hindemævej 99, 5540 Ullerslev	6535 3330
Ellen Povlsen (kasserer, uden for bestyrelsen)	
Egevangsvej 9, 5540 Ullerslev	6535 1587
Jens Solvang (suppleant)	
Svendborgvej 1, 5540 Ullerslev	6535 2493
Preben Carstensen (suppleant)	
Grivesholm 10, 5540 Ullerslev	4075 4358

♦ Kontaktpersoner til udvalg og arkiv

Solveig Andreasen (arkivleder)	
Hindemævej 99, 5540 Ullerslev	2462 4656 / 6535 3330
Aase Windeballe (filmudvalg)	
Valmuevænget 11, 5540 Ullerslev	6535 1822
Ullerslev Lokalhistoriske arkiv	
Langtved Forsamlingshus, Langtvedvej 15, 5540 Ullerslev	6333 7273

♦ Øvrige kontaktpersoner

Nyborg og omegns Museumsforening	
v/Ivar Hviid, ihv@aagaardadvokater.dk	6531 3137

